

[Poul Møller.]

Israel, udslette det og fjerne det fuldstændigt fra Palæstina. Jeg kan derfor ikke komme bort fra, at dette er målet for den arabiske politik; den har ikke andet mål end at fuldende Hitlers og Himmlers endelige løsning, det fuldkomne folkedrab.

Jeg vil gerne i modsætning til hr. Per Hækkerup beklage, at De Forenede Nationers styrke blev opløst lige i samme øjeblik, der skulle være anvendelse for den, hvor den kunne markere en grænse. Det er svært at placere ansvaret, for mange problemer kan skyde sig ind mellem hinanden, men jeg er skuffet over den danske holdning. Jeg er skuffet over, at Danmark, der blev spurgt og konsulteret, ikke kunne slutte sig til Canada og Brasilien, og jeg tror, der er mange, der er skuffet herover. At afgørelsen måtte træffes og måske i alle tilfælde ville blive, som den blev, er en anden side af sagen, men hvis man først havde fundet ud af de ægyptiske hensigter eller gjort forsøg på at finde ud af de ægyptiske hensigter, inden man opløste styrken, havde det måske været nyttigt også i den situation, vi er i her.

Jeg har ingen kritik at rette imod det, der siden er sket fra Danmarks side som medlem af sikkerhedsrådet, ingen. Jeg synes, der er gjort et energisk arbejde for at prøve på at få sikkerhedsrådet samlet omkring dets ansvar — og det har et ganske særligt ansvar i denne sag, fordi Israel er De Forenede Nationers barn, og fordi sikkerhedsrådet efter De Forenede Nationers pagt har ansvaret for at fastholde verdensfreden. Som medlem af sikkerhedsrådet må vi leve op til dette ansvar. Det kan være svært, det kan være ubehageligt for os; men jeg håber, at regeringen vil indkalde det udenrigspolitiske nævn meget hyppigt i de kommende måneder, således at vi, også vi, der er politikere, parlamentarikere her i salen, som har vort medansvar, virkelig stadig væk kan følge udviklingen på nærmeste hold. Og jeg vil opfordre regeringen til at yde al moralsk og politisk støtte til, at Israels liv kan bevares trods den strangulering, som nu er forsøgt.

Ja, jeg skal afslutte og sige, at for mig at se holdes de to regerende partier officielt sammen af en eneste ting, bortset fra dette kærlighed-had forhold, nemlig en fælles bekendelse til de socialistiske teorier. Men disse er efter mit skøn forældede, ude af

stand til at øge velstanden, løse vore praktiske problemer og sikre den frie verdens tryghed. Denne upraktiske teori er uegnet som grundlag for en modernisering og en effektivisering af vort samfund; og den er derfor uegnet som grundlag for lovgivningsvirksomheden. Før eller siden vil allianceens indre inkonsekvens stå klar for alle, også for dem, der i dag er i den. Vi ser hellere, at det sker før end siden; og vi vil igennem vore løvforslag og vore alternative konstruktive løsninger af problemerne, der er aktuelle i næste folketingsår, bidrage til, at den dag kan komme, hvor denne inkonsekvens står klar.

(Kort bemærkning).

Bomholt: Vedrørende hr. Poul Møllers kritik af, at folketingets hus er udlånt i anledning af prinsessebrylluppet, følgende beslutningen om udlånet blev truffet enstemmigt af præsidiets ved et møde den 26. oktober 1966. Beslutningen er altså også truffet af hr. Thestrup, der i øjeblikket indtager formandsædet.

Dernæst: det drejer sig om landstingsalen, fællessalen, værelse nr. 2 samt adgang til at opstille ekspeditionsskranke i indre forhal. Tilladelsen er givet bl. a. på en sådan måde, at folketingsarbejdet i salen eller i udvalg kan udføres uanset udlånet.

Endelig: motivet til udlånet har bl. a. været, at staten herved kunne spare meget betydelige beløb til leje af lokaler til oprettelse af et pressecenter for ca. 400 udenlandske og ca. 200 indenlandske pressefolk.

Morten Lange: Der er allerede blevet vekslet en del bemærkninger om forholdet imellem partierne her i salen. Det er jo ikke så mærkeligt, det er det nye flertals første samling, og jeg skal da også indlede mine bemærkninger i denne debat med nogle betragtninger over forholdet mellem partierne.

Jeg tror faktisk, at vi allerede i denne samling har set en hel del, som det er værd at lægge mærke til. Nu sidst har socialdemokratiets næstformand, hr. Hans Rasmussen, været fremme med nogle udtalelser, som stærkt understregede det nødvendige og det ønskelige i, at samarbejdet imellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti blev fortsat. Han havde endog nogle be-